

یکی مثل ما

ضمیمه نوجوان

شماره ۵۷۲ خرداد ۱۴۰۰

نوجوان
باز

مینوسادات
آقای نژاد

قاصراست و ابزاری جز فیلم و محصول تصویری به داد علامت سوال های مهمی که دارد، نمی رسد. البته بماند که در خوراک فکری نوجوان حتی علامت سوالی هم ایجاد نمی شود که وادارش کند به قصد این بخش مهم از تاریخ ایران سراغ سرچ و گشت و گذار اینترنتی برود. یکی از دلایلی که نوجوان سراغ موضوع مهمی مثل جنگ نمی رود یا درک کاملی از حال و هوای آن روزها ندارد؛ فیلم و سریال هایی است که کشش و جذابیتی را برای بیشتر دانستن از آن زمان برای بچه ها ایجاد نمی کند و اصطلاحا خودش را در میدان جنگ و قهرمان داستان نمی بیند که بخواهد بیشتر کندوکاو کند. البته ناگفته نماند از حق نگذریم این سال های اخیر فیلم هایی مثل «۲۳ نفر» و به تازگی «یدو» در جشنواره فیلم فجر قدم های خوبی برای شناساندن دفاع مقدس و نقش نوجوان در آن دوران برداشته اند اما باید دید آیا این دغدغه ادامه دار است و نوجوان را پای فیلم های دفاع مقدس می کشاند یا نه!

زمان که هم سن و سالشان بودند تصور کنند. انگار هیچ آدم معمولی به قصد خط مقدم پوتین به پا نکرده بود و هرکس عزم جنگ کرده لابد آدم عجیب و غریب و خاصی بوده است. حالا این که اصلا چرا جنگ شده و صلح و صفا و مذاکره مگر چیزیش است که آن سال ها رفتیم سراغ گزینه ای به این خشنی، در صفحه کلاف مفصل درباره اش صحبت کرده ایم اما بابعضی از بچه ها که گپ می زنیم معتقدند همچنان جنگ وجود دارد و حتی ما جنگ را بالای سر تختمان شب ها می خوابانیمش و هنوز که هنوز است بازارش گرم است و حتی داغ تر از اواخر دهه شصت.

البته باین که اسمش جنگ نرم است مقابله اش کم و بیش سخت است و گاه هم بعید. اما نوجوان همچنان در شکل گیری تصوراتش درباره جنگ، ابهامات و سوالات زیادی دارد که به نظر من ویکی پدیا و سایت های معتبر هم در برابرشان زبانش

روایت های کسل کننده

زهرا قربانی

آدم وقتی هیچ تصویری نسبت به یک اتفاق یا مساله نداشته باشد، در قدم اول دست به دامان گویگل بزرگوار و در مرحله بعدی فیلم و در نهایت خیلی حوصله کند کتاب و مقاله می شود. حالا اگر آن مساله ذهنی، جنگ باشد آن هم از نوع هشت سال دفاع مقدس خودمان، شاید پای حرف پدر بزرگ و عمو و دایی هم بنشیند اما این یک مورد اصولا باب میل یک دهه هشتادی نیست.

تصور ذهنی نوجوان امروز از دفاع مقدس یکم زیادی از فضای حقیقی آن زمان دور شده و خلاصه شده است در کلید واژه هایی مثل شجاعت و ایثار و از خودگذشتگی و... گاهی آنقدر دور که شاید نتوانند خودشان را در قد و قامت سرداران و سردمداران آن

پای حرف های محمد رشنو، بازیگر ۲۳ نفر و سریال یاور

مثل دوره جنگ

به ما نوجوان ها اعتماد کنید

محمد رشنو ۲۱ ساله است و احتمالا بازی او را در سریال یاور در ماه مبارک رمضان دیدید. یک سریال با طعم رفاقت، اما اولین تجربه جدی او بر می گردد به فیلم ۲۳ نفر، به بهانه پرونده این شماره از نوجوانه و ایام آزادسازی خرمشهر و عملیات های بزرگ دفاع مقدس، سراغ او رفتیم و گپ و گفت کوتاهی با او داشتیم که خواندنش خالی از لطف نیست.

دنیای بازیگری

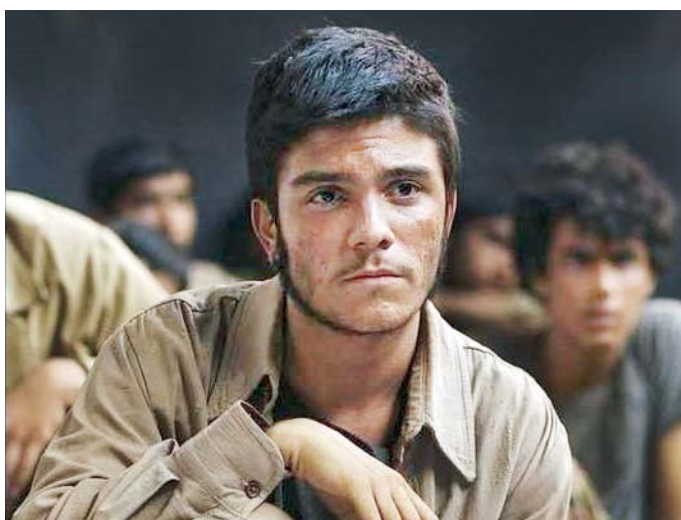
کار بازیگری را با هفت سال تجربه تئاتر شروع کردم. با گروه هنری «سامران» و خب هنوز هم این تجربه ناب ادامه دارد و در آینده هم ادامه خواهد داشت. در کلاس های بازیگری مقابل دوربین هومن سیدی شروع کردم و فعالیت های تئاتر را زیر نظر دکتر قطب الدین صادقی و سعید نصیری پیش بردم. نکته مهم برای من این بود که اجازه ندادم ورودم به بازیگری به درسم لطمه بزند و می شود گفت یک روند طبیعی را طی کردم.

دفاع مقدس

خب هر کس ممکن است نسبت به این واژه یک نگاه داشته باشد. ولی نظر من این است که اگر ما الان در آرامش و سلامت اینجا هستیم و زندگی می کنیم، به برکت همان سال های دفاع مقدس است. البته من به واسطه حضور در فیلم ۲۳ نفر تجربه متفاوتی هم در این زمینه داشتم؛ چرا که خوشبختانه در آن کار خود آگاه یا ناخود آگاه از طرف گروه فیلمسازی یک حال و هوای خوب و دوست داشتنی برای گروه بازیگران و دیگر عوامل به وجود آمد.

گذشته، حال، آینده

همانطور که گفتیم من از تئاتر شروع کردم. البته به شئنا، تناسب اندام و سوارکاری هم علاقه دارم. اما خب فیلم و سینما جای خودش را دارد. اتفاقا خیلی هم فیلم می بینم. چون دوست دارم در آینده بازیگری باشم که برای همه باور پذیر است. هرکسی زمانی که پا در مسیری می گذارد، دوست دارد در آن راه اتفاقات خوبی انتظارش را بکشد. من هم امیدوارم اتفاقات خوبی در مسیرم بیفتد.

واژه جنگ

وقتی کلمه جنگ را می شنوم یاد ریخته شدن خون مظلوم در بعضی موارد و دفاع از ناموس و حیثیت در بعضی موارد دیگر می افتم. مثلا در مورد ریختن خون بی گناه می شود به نمونه بارز آن که در این ایام در افغانستان شاهد آن بودیم و کشته شدن مظلومان و بی دفاع زن و بچه های نازنین اشاره کرد یا اتفاقی که هر روز در غزه می افتد.

۲۳ نفر

نقش من با بقیه بچه ها تفاوت داشت. چون وجود خارجی نداشت و زاده ذهن نویسنده بود. ولی زمانی که چندین بار با خود ۲۳ نفر حقیقی روبه رو و هم کلام شدید حس جالب و خوبی به من دست داد. حس هایی که به ما منتقل می شد خیلی ناب و دوست داشتنی بود و ۲۳ نفر واقعا به شدت انسان های شریفی بودند. البته نوجوان های امروز هم خوبند. نمی دانم اگر خدای نکرده جنگ بشود، کدامشان می روند.

نوجوان و جامعه

شاید نوجوان های دوران جنگ خودشان را در صحنه نبرد نشان داده اند ولی من معتقدم اگر به ما هم اعتماد کنند و شرایط فراهم شود، می توانیم در اوضاع کشورمان نقش جدی داشته باشیم. البته موجه بودن خود نوجوان ها نیز از همه لحاظ مهم و شرط موفقیت آنهاست. خود من خیلی دوست دارم بتوانم وضع روحی مردم کشورم را بهتر کنم تا بتوانند با آرامش بیشتری زندگی کنند.

